

Sedem svätých zakladateľov rádu servitov

11. februára 2024 ✚ Svätec týždňa

Serviti, teda sluhovia, a síce služobníci Panny Márie, nazývali a nazývajú sa členovia rádu, ktorý bol založený vo Florentskej diecéze v prvej polovici trinásteho storočia (Rád služobníkov Máriiných, lat. *Ordo servorum Mariæ*, tal. Ordine dei servi di Maria, skr.

O.S.M.), rýchlo sa po celej Cirkvi šírila, v mnohých miliónoch ľudí úctu k Bohorodičke vzbudila a dodnes prekvitá.

Bolo to 15. augusta roku 1233, na slávnosť Nanebovzatia Blahoslavennej Panny Márie – chrámy mesta Florencie boli preplnené nábožnými ctiteľmi Panny Márie, Kráľovnej nebies; jeden chrám tohto krásneho talianskeho mesta však zhromaždil toho dňa vo svojom vnútri medzi jej početnými ctiteľmi sedem mužov, v hrudi ktorých plápolala zvláštna, úprimná až detská úcta k Matke Panne. Boli to vážni mešťania Florencie, ktorých mená znejú takto: Bonfilius Monaldi (Buonfiglio dei Monaldi), Giovanni Manetti (Giovanni di Buonagiunta (Bonajuncta)), Benedict dell'Antella – Manettus z Florencie (Benedetto dell' Antella), Amideus z Florencie (Bartolomeo degli Amidei), Hugo z Florencie (Ricovero Uguccioni), Sostene z Florencie (Gherardino di Sostegno) a Alexius z Florencie (Alessio Falconieri).

Obraz siedmich zakladateľov rádu servitov: sv. Alexius a jeho druhovia

zdroj: wikimedia commons

Toho dňa všetkých sedem mužov nadchlo sa neobyčajnou túžbou venovať sa popri službe Božej zvlášť službe Panne Márii, a z tohto dôvodu sa zriecť sveta. Keď bolo po Božích službách, zišli sa a zdelili si navzájom toto vnútorné pohnutie, uzniesli sa vnuknutie Panny a Kráľovnej nebies poslúchnuť a vyriekli odhodlanie sa mu podrobiť. Po porade so svojím biskupom svoj majetok rozдали chudobným, svoje telá opásali železnou obručou, obliekli sa do rúch popolavej farby a na deň Narodenia Blahoslavennej Panny Márie sa odobrali na osamelé miesto mimo mesta, kde v malom opustenom dome sa pripravovali na svoje účinkovanie.

Keď sa potom opäť ukázali v meste, malé deti, medzi nimi aj budúci generál tohto rádu, sv. Filip Benitius, po uliciach začali vykrikovať, že títo sv. muži sa nazývajú «služobníci Panny Márie» a od tých čias im toto meno

aj ostalo. Láska, s akou ich srdcia lipli k Márii, sa nedá opísať. Vieme len, že sa jej úplne oddali, ako svoju matku ju ctili, poslúchali a medzi sebou zaviazali sa, že všetko, čo podniknú, bude pre ňu. Aby sa však vyhli svetskej chvále ľudí, odobrali sa 31. mája roku 1234 na odlahlé miesto, istý osamelý kopec neďaleko Florencie, ktorý sa volá «Monte Senario» a tu, na tomto kopci sa usadili, aby o smrti Ježiša Krista a bolestiach jeho presvätej Matky neustále rozjímali. Ona sa im zjavila a na pamiatku svojich bolesti premenila ich sivé rúcho na čierne.

Panna Mária a sedem zakladateľov rádu servitov na obraze Giuseppe Tortelliho v

Sant'Alessandro v Brescii, Taliansko,

zdroj: wikimedia commons

Tu tiež, podľa rady florentského biskupa, prijali regulu sv. Augustína, čierne rúcho so škapuliarom a po vykonaní skúšobného roka boli vysvätení za kňazov, okrem Alexia, ktorý z poníženosti kňazom byť nechcel. Gregor XI. potvrdil nový rád, ktorého prvým generálom bol Bonfilius Monaldi. Pretože sa však k nim pridávalo stále viac a viac spoločníkov, rozhodli sa pre založenie sídla v hlavnom meste; a tu v krásnej Florencii sa nachádza chrám «Santissima Annunciata», akoby druhá kolíska servitov – lebo odtiaľto sa rád servitov po celej Cirkvi rozšíril. Najznamenitejší generál tohto rádu bol sv. Filip Benitius, ktorý ho aj k nám, do našich uhorských krajov priviedol.

Bazilika Najsvätejšieho Zvestovania vo Florencii (*Basilica della Santissima Annunziata*),

materský kostol rádu servitov

zdroj: wikimedia commons

Alexius, ktorý z pokory nechcel byť kňazom, lež ako laik pre bratov almužny zbieral, prečkal založenie rádu ešte 77 rokov, a zomrel vo veku 110 rokov roku 1310 po Kr., keď tento rád tvorilo už 10 000 členov, okrem ženských a tiež terciárov obojakého pohlavia.

Na vrchu Senario žije až podnes niekoľko servitov ako pustovníci. U nás (*vo vtedajšom Uhorsku, text bol napísaný v roku 1907, pozn. red.*) majú kláštory vo Fraknó (slov. Fraknov, dnes obec Forchtenstein v Rakúsku – Burgenlande), v Budapešti a v Jágri (maď. Eger, mesto v dnešnom severnom Maďarsku, tiež hlavné mesto Hevešskej župy).

Zakladatelia rádu servitov boli v roku 1725 beatifikovaní pápežom Benediktom XIII., a v roku 1888 potom ich pápež Lev XIII. kanonizoval.

Poučenie

Rád servitov sa môže plným právom nazývať rádom založeným k úcte Sedembolestnej Panny Márie. Bolesti našej Nebeskej Matky boli a zostanú naveky najhlavnejšou príčinou, pre ktorú ľudské pokolenie Bohorodičku ctí si a ctiť neprestane. V bežnom živote vidíme, že ľudia rovnakého stavu, majetku a rovnakého vzdelania sa najradšej medzi sebou stýkajú a že každý rozdiel v spoločenskom stave, majetku a vzdelanosti je príčinou obojstrannej nedôvery. Nešťastný človek sa utieka k tomu, ktorý už niečo vytrpel a zakúsil, lebo kto nič nevytrpel, ten nemá útrpnosť s blížnym. Ľudia vôbec, zvlášť však nešťastní utiekajú sa najmä pre túto príčinu k Panne Márii a rozjímajú o jej bolestiach.

Sv. Alexius z Florencie (Falconieri)

zdroj: wikimedia commons

Nie je zaiste bôľu na svete, ktorým by sa duša sv. Panny nebola zachvela; nie je trpkosti pod slnkom, ktorou by jej Srdce nebolo krvácalo, preto sa k nej utiekajú s dôverou všetci nešťastní. Mária nastúpila na cestu bolesti už od útlej mladosti. Rodičmi zostarnutými vekom bola vyprosená modlitbami, pôstom, almužnami od Boha; nie dlho sa však tešila materinskej láske a otcovským starostiam – stratila rodičov a stala sa sirotou, opustená celým svetom stála ako drobný kvietok na ďalekej púšti.

Možno sa teda diviť, že sa siroty k Márii obracajú, že opustení, z lásky priateľov a priazne sveta vytvorení, k Márii sa ponáhľajú, svoje trápenia jej žalujú, svoje záležitosti jej odporúčajú, posilu a útechu u nej hľadajú?

Neskôr, keď stala sa matkou Spasiteľa sveta, neumenšili sa, ba naopak, ešte boli rozmnožené bolesti sv. Panny. Čo len môže zabolieť materinské srdce, všetko na ňu prišlo. Porodila svojho Syna v chudobe, vychovala ho v biede a nedostatku, pred ľudskou zlobou utekala s ním do Egypta, strateného v 12. roku hľadala ho s plačom v Chráme; a keď konečne dospel, stal sa požehnaním sveta, dobrodincom ľudstva, útechou a podporou svojej Matky: hľa! tu musela hľadiť na jeho smrť a to smrť najohavnejšiu – musela stáť pod krížom, mŕtve telo svojho milého Syna držať v lone a odprevadiť do hrobu.

Možno sa teda čudovať, že kresťanské matky vo svojom ťažkom povolaní, v biede a nedostatkoch, vo svojich prehojných starostiach o dieťky k Márii sa dôverou prosebne obracajú?

Možno sa teda čudovať, že pri bolestnej strate svojich detí k Márii sa utiekajú a v zármutku Sedembolestnej Matky hľadajú úľavu od svojich bolestí?

Mária napokon zakúsiť musela aj smutné vdovstvo a pri konci života žalostnú opustenosť. Možno sa teda čudovať, že vdovy a opustení hľadajú útechu práve u nej?

Tak teda úcta Sedembolestnej Panny Márie je veľmi dôležitá; ona je úctou chvály, ako u rádu servitov a všetkých mariánskych služobníkov, ktorí, obnovujúc pamiatku jej bôľov, chválu jej vzdávajú, že toľko bolesti vytrpela so svojím Synom a týmto prispela k nášmu spaseniu. Ona je však aj úctou k vlastnému potešeniu, keď totiž nešťastní a zarmútení v bolestiach Panny Márie svoje vlastné potešenie a zmiernenie svojich bolesti hľadajú. Z týchto príčin púta a pútať bude Mária sklúčené duše naveky.

Znak rádu servitov

zdroj: wikimedia commons

Modlitba

Ó, Bože, ktorý si dal svätým zakladateľom rádu servitov tak horlivú lásku k Panne Márii, že si zvolili vždy obnovovať a ctiť pamiatku jej sedmich bolestí: vlej i do môjho srdca takúto horlivosť k Matke Sedembolestnej, aby som ju za takého, pre nás trpené bolesti chválil a velebil a spolu za odmenu takejto pobožnosti úľavu vlastných trápení smel pocítiť. Amen.

-mip-

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sedem-svatych-zakladatelov-radu-servitov/>

